

teoretiske Side af Sagen, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt vi overhovedet bør have Patentbeskyttelse i Landet eller ikke. Dette Spørgsmaal er af liden praktisk Betydning. Vi have Patentvæsen, og jeg anser det for umuligt, saaledes som Forholdene ere, at komme af med det igen. Jeg laaber derfor det Spørgsmaal ligge, idet jeg gaar over til det, som Lovforslaget spørger os om, nemlig om vi ere fornøjede med Patentvæsenet, saaledes som vi hidtil have haft det, eller om vi ønske det forandret, og i sidste Fald, da i hvilken Retning Forandringen skal foregaa. For at besvare dette Spørgsmaal er det imidlertid nødvendigt eller i alt Fald meget heldigt at vide noget om, hvordan Patentvæsenet for Tiden er her i Landet, f. Eks. hvilke Regler Indenrigsministeren gaar efter, naar han bevilger eller nægter Patent, at vide lidt om, hvilke Tilfynsmænd der er, og hvor mange der er til at bedømme de forskellige Sager, i det hele taget, hvorledes en saadan Bedømmelse foregaaar. Jeg skal imidlertid tilstaa, at derom ved jeg ikke meget. Sagen var i Fjor i et Udvalg; men Udvalgets Flertal havde saa travlt, at det ikke fik Tid til at søge den Slags Oplysninger.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, for hvilke Opfindelser og for hvad i det hele taget der kan faas Patent her i Landet, maa jeg indrømme, at noget klart Svar kan jeg ikke give, og jeg tænker ikke, nogen i denne Sal kan det. Jeg tror for øvrigt, at man lettere kunde vende Spørgsmaalet om og sige, at det er lettere at besvare, hvad der ikke kan faas Patent paa, end hvad der kan faas Patent paa; naar man henvender sig til industrielle Genstande, vil der være færre Ting, som der ikke kan faas Patent paa, end Ting, der kan faas Patent paa. Vi have jo en Uendelighed af Patenter her i Landet. Det danske Folk maa være et opfindsomt og geniale Folk, naar der er udtaget Patent paa nogle Tusinde Genstande, hvor mange ved jeg ikke. Der er Aringer, hvor der er udtaget 400—500 Patenter, og andre, hvor der er udtaget knapt saa mange; men lægge vi Summen sammen, er det et Bevis for, at der er geniale Hoveder i Danmark. Der gives jo Patent paa alt. En Mand, der laver Staalpenne, behøver kun at bøje Spidsen op eller ned eller

ud til en af Siderne og saa sende Ansøgning til Indenrigsministeren, saa faar han Patent. En Drejer behøver kun at sætte en Smule Glasrør ind i en Pibe — straks faar han Patent. Vi have vistnok tyve Slags patentbeskyttede Piber, der alle ere lige daarlige eller lige gode. Vi have Patent for en utrolig Masse Ting, vi have patentbeskyttede Penne, Blyanter, Linealer, Kaffe møller, Flødepistere, Støvleknægte, vi have Patent paa næsten alt, hvad nævnes kan. Den mest bekendte, og jeg antager ogsaa den største Patenthaber her i Landet er jo Baronen, Blikkenslagerenovre i Vejle, Baron Løvenskjold. Der er næppe nogen her i Landet, der har saa mange Patenter som han, og for saa vidt der ikke stillede sig økonomiske Bæmskeligheder i Vejen for den anden store Opfinder her i Landet, Manden med Hønsfavlstribenden nede i Røgeegnen, er jeg sikker paa, at han ogsaa vilde naa op mellem de store Patenthavere her i Danmark. Lad mig for øvrigt sige, at jeg ikke har noget særligt imod den Udvikling, jeg her omtaler, at Patentvæsenet har taget, thi jeg tror, det er den mest uskyldige Form, under hvilken vi overhovedet kunne have Patentvæsenet her i Landet. For saa vidt det var saadan, at alle tog det med Alvor, at alle betragtede en Genstand, hvorpaa der stod Patent, som særlig god, saa var det en farlig Sag; men den Udvikling, denne Sag har haft her i Landet, har gjort, at ikke en eneste bryder sig noget om, enten det er patentbeskyttede eller ikke-patentbeskyttede Varer, han løber; derefter bliver ikke Godheden, Soliditeten, Brugbarheden bedømt. For saa vidt har jeg ikke noget imod hele den Udvikling, Patentvæsenet har taget her i Landet; jeg tror, det har været temmelig uskadeligt. Det vil sige for selve Genstandenes Bedkommende; derimod er jeg mere betænkelig ved en anden Side af Patentlagen, og særlig derpaa vil jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed. Det er Patentbeskyttelsen for Fremgangsmaader, Fremgangsmaader, hvorefter man kan tilvirke en eller anden industriel Genstand. Jeg ved ikke, i hvilken Retning den højstærede Indenrigsminister har udstedt slige Patenter; men saa vidt jeg ved, kan man saa Patent paa Fremgangsmaader, og det er i Virkeligheden en betænkelig Sag,